

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

तथाद्रौणिंरणेदृष्ट्वापार्षतः परवीरहा ॥ नातिहृष्टमना भूत्वामन्यते मृत्युमात्मनः ॥ २४ ॥ सज्ञात्वासमरेत्मानं शस्त्रेणावध्यमेव तु ॥ जवेनाभ्याययौद्रौणिं कालः
कालमिव क्षये ॥ २५ ॥ द्रौणिस्तु हृष्ट्वाराजं द्रष्टुं धूमवस्थितं ॥ क्रोधेन निःश्वसन्वीरः पार्षतं समुपाद्रवत् ॥ २६ ॥ तावन्मन्यं तु हृष्टैव संरंभं जग्मतुः परं ॥ अथाब्र
वीन्महाराज द्रौणिपुत्रः प्रतापवान् ॥ २७ ॥ धृष्टद्युम्नं समीपस्थं त्वरमाणो विशापते ॥ पंचालापसदाद्यत्वां प्रेषयिष्यामि मृत्यवे ॥ २८ ॥ पापं हियस्त्वया कर्म मत्प्रताद्रो
णं पुराकृतं ॥ अद्यत्वांतपस्यते तद्वै यथानकुशलं तथा ॥ २९ ॥ अरक्ष्यमाणः पार्थेन यदि तिसृषु सिंसंयुगे ॥ नापक्रामसि वामूढसत्यमेतद्वीमते ॥ ३० ॥ एवमुक्तः प्र
त्युवाच धृष्टद्युम्नः प्रतापवान् ॥ प्रतिवाक्यं स एवासिर्माभिमको दास्यते तव ॥ ३१ ॥ येनैव ते पितुर्दत्तं यतमानस्य संयुगे ॥ यदि तावन्मया द्रौणिो निहतो ब्राह्मणब्रुवः ॥
॥ ३२ ॥ त्वामिदानीं कथं युद्धेन हनिष्यामि विक्रमात् ॥ एवमुक्त्वा महाराज सेनापतिरमर्षणः ॥ ३३ ॥ निशितेनातिबाणेन द्रौणिं विव्याध पार्षतः ॥ ततो द्रौणिः
सुसंकुद्धः शरैः संनतपर्वभिः ॥ ३४ ॥ आच्छादयद्दिशो नापियोधाः समंततः ॥ ३५ ॥ दृश्यते वै महाराज शरैश्छन्नाः
सहस्रशः ॥ तथैव पार्षतो राजन् द्रौणिमाहवशो भिनं ॥ ३६ ॥ शरैः संछादयामास सूतपुत्रस्य पश्यतः ॥ राधेयोपि महाराज पंचालान्सहपांडवैः ॥ ३७ ॥ द्रौपदेया
न्युधामन्युं सात्यकिं च महारथं ॥ एकः संवारयामास प्रेक्षणीयः समंततः ॥ ३८ ॥ धृष्टद्युम्नस्तु समरे द्रौणिोश्चिच्छेदकामुकं ॥ तदपास्य धनुर्द्रौणिं रन्यदादाय कर्मकं
॥ ३९ ॥ वेगवान्समरे घोरेशरांश्चाशो विषोपमान् ॥ स पार्षतस्य राजेन्द्र धनुः शक्तिं गदां ध्वजं ॥ ४० ॥ हयान्मूर्तरथं चैव निमेषाद्वाधमच्छरैः ॥ सच्छिन्नधन्वा विर
थो हताश्वो हतसारथिः ॥ ४१ ॥ खड्गमादत्त विपुलं शतचंद्रं च भानुमत् ॥ द्रौणिस्तदपिराजेंद्र भह्लैः क्षिप्रं महारथः ॥ ४२ ॥ चिच्छेद समरे वीरः क्षिप्रहस्तो दृढायुधः ॥
रथादनवरूढस्य तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ४३ ॥ धृष्टद्युम्नं हि विरथं हताश्वं छिन्नकामुकं ॥ शरैश्च बहुधा विद्धमस्त्रैश्च शकलीकृतं ॥ ४४ ॥ नाशकद्रुतश्चेष्टयतमानो म
हारथः ॥ तस्यांतमिषु भीराजन्यदा द्रौणिर्न जग्मिवान् ॥ ४५ ॥ अथ त्यक्त्वा धनुर्वीरः पार्षतं त्वरितो न्वगात् ॥ आसीदपुनर्वतो वेगस्तस्य राजन्महात्मनः ॥ ४६ ॥ ग
रुडस्येव पततो जिघृक्षोः पन्नगोत्तमं ॥ एतस्मिन्नेव काले तु माधवोर्जुनमब्रवीत् ॥ ४७ ॥ पश्य पार्थ यथा द्रौणिः पार्षतस्य वधं प्रति ॥ यत्नं करोति विपुलं हन्याच्चैनं न
संशयः ॥ ४८ ॥ तं मोचय महाबाहो पार्षतं शत्रुकर्शनं ॥ द्रौणेरास्यमनुप्राप्तं मृत्योरास्य गतं यथा ॥ ४९ ॥